

Falten socorristes a les platges, tot i que la majoria de les principals del territori estan cobertes, i contràriament a esta necessitat, l'enduriment dels requisits per a poder exercir de socorrista, la falta d'actualització d'una llei que és de 1972 i la precarietat laboral d'un treball que no dixa de ser temporal, encara ho posen més difícil. Ho analitzem en este reportatge.

Socorristes, la polèmica desapareix

Terres de l'Ebre F.M.A.

El passat 5 de juliol, la Unió General de Treballadors de Catalunya (UGT) publicava un comunicat clar i directe. "Catalunya hauria de tenir 300 socorristes més per a garantir la màxima seguretat a les seues platges", assegurava el document, que xifrava en 90 els professionals que s'haurien d'incorporar, de més, a les platges de la demarcació de Tarragona. No era el primer cop que es denunciava esta suposada manca de personal a les platges catalanes. Este cop, però, UGT anava una mica més enllà i reclamava també la millora de les condicions laborals d'estos treballadors, que normalment només es dediquen al socorisme com a feina temporal, durant l'estiu. "La falta de recursos econòmics destinats pels ajuntaments al servei de socorisme en platges provoca la precarització de les condicions dels treballadors i treballadores, als quals no se'ls aplica el conveni col·lectiu sectorial, i això es tradueix en menor salari, llargues jornades de treball, alta taxa de temporalitat i inestabilitat laboral", clamava l'informe.

Les Terres de l'Ebre, com a part de la costa catalana, no en queden exemptes. Al territori, la presència –i especialment la no presència– de socorristes en les platges també porta anys sent motiu de controvèrsia. Seguint la línia del comunicat d'UGT, el principal debat passa per si el nombre de socorristes disponibles per platja ha d'incrementar, i també, si algunes platges que, a hores d'ara, no tenen servei de socorisme n'haurien de tenir per a augmentar-ne la seguretat. Un dels exemples més significatius és el cas de la Platja del Trabucador, al bell mig del delta de l'Ebre. Esta platja, que s'ha convertit en un dels principals símbols del territori, atrau cada cop més persones, especialment turistes. Malgrat això, al llarg dels sis quilòmetres de platja no hi ha servei de socorristes. Hi ha més casos.

Dos imatges de la platja de les Avellanes, a l'Ampolla, que sí que compta amb servei de socorisme. FOTO NÚRIA CARO

UN PROBLEMA DE FONDS Però, en general, quina és la situació que viu el socorisme a la costa ebrencà? La radiografia bàsica és similar a la de la resta de Catalunya: malgrat que les principals platges estan cobertes amb un servei acceptable de socorisme, hi ha certs buits i aspectes que preocupen el sector. Per una banda, el clam de fons són les condicions laborals dels mateixos treballadors: la manca d'una llei renovada de l'administració catalana fa que, sovint, la inversió disponible per estos serveis siga insuficient i, com a conseqüència, les condicions dels socorristes se'n ressenten. La llei que regula i preveu els mínims exigibles a Catalunya és del 1972 i, des del sector, consideren que ha quedat obsoleta. Amb esta normati-

va, cada consistori regula el servei de socorisme amb criteris diferents pel que fa al nombre d'efectius, durada del servei, horari, mitjans tècnics... i el sector queda exposat a la llei de la millor oferta que, en general, sol ser la més barata. "Denunciem que no es pot entendre que Catalunya, capdavantera en nombre d'arribades turístiques anuals, regule el sector del socorisme mitjançant una llei de 1972", reiterava l'informe d'UGT, que ha impulsat la plataforma SOS Socorisme.

Recentment, però, la polèmica ha incrementat arran d'una altra llei aprovada pel govern català. L'objectiu de la normativa, segons la Generalitat de Catalunya, és "assegurar que els socorristes tinguin tota la titulació imprescindible i estiguen de-

gudament acreditats tal com estipula l'administració competent", que és el mateix govern català. Com a conseqüència, des del 2015, per a ser socorrista cal un certificat de professionalitat o un cicle formatiu de grau mitjà i estar inscrit al Registre Oficial de Professionals de l'Esport. Malgrat això, tant l'any passat com este, la Generalitat ha hagut d'aprovar una moratòria del règim sancionador degut a la dificultat de les empreses de salvament per trobar persones qualificades per a fer esta feina segons els criteris que demana la nova llei. La formació que ara es demana és molt més estricta que abans: anteriorment es necessitava superar un curs de 200 hores, que costava uns 400 euros, en canvi ara, el curs per aconseguir la titulació du-

ra un total de 1.500 hores i costa uns 1.000 euros. **"Això ha fet que molts joves ja no es plantegen treballar de socorristes"**, lamenta Xavier Vernet, coordinador del servei de socorisme a les platges de l'Ametlla de Mar, l'Ampolla i el Perelló. **"Pensa que, el socorisme acaba sent una feina temporal, durant els mesos d'estiu... si per treballar-hi necessites tots estos requisits i, després, el sou és el que és i les condicions són les que són, la gent preferix treballar de cambrer, que segurament cobraran més i la responsabilitat que tindran serà molt més baixa"**, apunta Vernet en declaracions a L'EBRE. Ell admet que sovint es fa difícil trobar persones qualificades per a treballar-hi. **"Els requisits són massa exigents per a una**